

Життєдаїне зело

Віктор Зубар

На горі ростуть билини,
П'ють проміння золоте,
П'ють могуття Верховини,
Що з ядра землі іде.

Не боюся я ходити
По крутій стіні скали,
Там зриватиму я квіти,
Що на камені зросли.

Надвечір'ям мрійно-тихим
Повернувся до села
На плечі із повним міхом
Життєдаїного зела.

Приведуть батьки до мене
На прийом слабке дитя,
Дай йому настій зелений,
Що пробуджує життя.

Увіллється в його груди
Сила сонця, сила гір,
Ще з того хлопчини буде
Міцнотілий богатир!